

ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ

Δέν έχουμε μόνο τήν προίκα του Ἀστικοῦ Κώδικα. Ἔχουμε καί τήν «προικοδότηση» διαφόρων ασφαλιστικῶν ταμείων. Καί τά δύο ἀποτελοῦν παραλλαγές πάνω στό ἴδιο θέμα: τή βοήθεια στό «ἀδύνατο μέρος», τό κορίτσι, γιά νά καταφέρει νά «ἀποκατασταθεῖ» βρίσκοντας ἕνα γαμπρό.

Οἱ ξεπερασμένοι αὐτοί θεσμοί εἶναι πιά καί οἱ δύο τους ἀντίθετοι μέ τή ρητή διάταξη τοῦ ἄρθρου 4, παρ. 2 τοῦ Συντάγματος γιά τήν ἰσότητα τῶν φύλων, ἀφοῦ ἀναφέρονται μόνο στά κορίτσια. Καί ὁ μὲν ἕνας, ἡ προίκα, πού καθιερώνει ὁ Ἀστικός μας Κώδικας πνέει τά λοίσθια. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θά καταδικασθεῖ ὀριστικά σέ θάνατο καί ἀπό τή νέα Ἐπιτροπή Μεταρρύθμισης τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου καί τήν ἀπόφαση θά ἐπισφραγίσει ἀνέκκλητα ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ «προικοδότηση» ὅμως δέν ἔχει ὡς τώρα ἐπισύρει τήν προσοχή τῶν ἀρμοδίων. Καί ὑπάρχει κίνδυνος ἡ παραλλαγή αὐτή τῆς

προίκας σέ τόνο μίπογε νά τή «σκαπουλάρει» καί νά συνεχίσει νά παρέχει τή φαρμακερή «προστασία» τῆς στό «ἀδύνατο φύλο». Προσοχή, λοιπόν. Ἡ ἄμεση κατάργηση καί τῆς «προικοδότησης» ἐπιβάλλεται. Στή θέση τῆς νά μπεῖ ἕνα βοήθημα ἐπαγγελματικῆς ἀποκατάστασης τῶν παιδιῶν (καί τῶν δύο φύλων) τῶν ασφαλισμένων, ὅταν τελειώσουν τίς σπουδές τους (μέσες, ἀνώτερες ἢ ἀνώτατες) καί κάνουν τό ξεκίνημα τῆς δικῆς τους αὐτοτελοῦς ζωῆς. Αὐτό εἶναι μέτρο χρήσιμο, ἴσο καί σύμφωνο μέ τή σημερινή κοινωνική πραγματικότητα.

Καί μ' αὐτή τήν εὐκαιρία θεωροῦμε σκόπιμο νά ὑπενθυμίσουμε στούς ἀρμόδιους ὅτι στό ασφαλιστικό δίκαιο ὑπάρχουν πολλές ἄνισες διατάξεις πού κι' αὐτές πρέπει, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 116 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, νά τροποποιηθοῦν ὡς τό τέλος τοῦ 1982. Πότε θά ἀρχίσει αὐτή ἡ νομοπαρασκευαστική δουλειά, πού εἶναι, μάλιστα, ἐξαιρετικά πολὺπλοκη καί λεπτή; Καιρός δέν ὑπάρχει πιά.

Ἄλίκη Γιωτοπούλου–Μαραγκοπούλου